

MANNHEIMER SWARTLING

Prövningsnämnden för stöd till
kreditinstitut
c/o Kammarkollegiet

Kopia till:

1. Justitierådet Gertrud Lennander
2. Advokaten Claes Peyron
3. Advokaterna Björn Tude och Pontus Scherp
- (4. Prövningsnämndens ordförande, när ny sådan utsetts)

Samtliga med bud

Stockholm den 8 februari 2010

Inlaga S III i ärendet mellan D. Carnegie & Co AB och Staten genom Riksgäldskontoret

Härmed inger Riksgäldskontoret ("Riksgälden") S III, jämte bilagor därtill, i rubricerat ärende.

Eftersom S III är tämligen omfattande har Riksgälden ansett det lämpligt att i detta brev kortfattat sammanfatta vad Riksgäldens anför i inlagan.

Riksgälden bestrider D. Carnegie & Co AB:s ("DCCo") yrkande om fastställande av att Riksgälden ska utge något belopp till DCCo med anledning av den pantrealisation som skedde den 10 november 2008. Riksgälden anser att värderingarna ska stå fast.

Twisten mellan parterna har sitt upphov i att CIB under hösten 2008 fick likviditetsproblem och behövde likviditetsstöd från Riksbanken för att klara sina åtaganden. Samtidigt hade Finansinspektionen återigen uppmärksammat att CIB inte hade en god regelefterlevnad och intern kontroll. Riksgälden ingrep som stödmyndighet för att bevara den finansiella stabiliteten. Detta kom att rädda CIB undan konkurs när Finansinspektionen beslutade återkalla bankens tillstånd vid en tidpunkt då det, strax

efter Lehman Brothers fall, rådde sådan turbulens även på den svenska finansiella marknaden att bedömningen gjordes att CIB var systemviktigt. CIB kunde inte tillåtas gå i konkurs med hänsyn till den påverkan detta kunde ha på den redan ansträngda finansiella marknaden i Sverige. Stödlagstiftningen hade precis trätt i kraft vilket möjliggjorde särskilda statliga insatser i syfte att motverka ytterligare störningar av det finansiella systemet i Sverige.

Eftersom CIB och dess ägare inte hade lyckats lösa bolagets allvarliga problem vad gäller likviditet och bristande regelefterlevnad samt styrning och kontroll tvingades Riksgälden att agera. Så skedde genom att CIB erbjöds ett stödlån som fanns i beredskap om tillståndet skulle dras in och Riksbanken som en följd av detta skulle säga upp sitt lån till CIB. CIB accepterade erbjudandet. Lånet gavs och pantsättningen skedde när det var känt att Finansinspektionen återkallat CIB:s tillstånd. Stödlånet användes för att återbetala Riksbankens likviditetsstöd.

I ett andra steg tog Riksgälden, genom att realisera de pantar (aktierna i CIB och Max Matthiessen Holding AB ("MM")) som ställts av DCCo för stödlånet, över ägandet av CIB. CIB räddades från konkurs och stabilitet i bolaget infann sig.

I ett tredje steg, genom åtgärder av såväl den av Riksgälden tillsatta styrelsen i CIB som genom åtgärder av Riksgälden såsom ägare råddes bot på de brister som föranlett krisen i CIB, varefter bolaget såldes till Altor/Bure och därmed återgick i privat ägo.

Staten tog över CIB endast för att värna den finansiella stabiliteten. Riksgäldens agerande i sin egenskap av stödmyndighet följde reglerna i lag (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut ("Stödlagen") och skedde efter beslut från regeringen i enlighet med samma lag. Eftersom aktierna i MM också hade pantsatts av DCCo till Riksgälden kom MM också att en kortare tid hamna i statlig ägo innan bolaget såldes av Riksgälden.

Av Stödlagen framgår bl.a. att det är det stödmottagande institutet (CIB) och dess ägare (DCCo) som i första hand ska bära uppkomna förluster, samt att statens kostnader för stöd ska hållas så låga som möjligt. Staten har inte haft att rädda DCCo eller att sätta det bolagets aktieägares intressen före det allmännas intresse. Nämnada stödlagstiftning öppnar inte för sådana hänsyn.

Enligt parternas pantavtal ska Prövningsnämnden vid värderingen av CIB bortse från de positiva effekter det haft på CIB att statligt stöd lämnats. MM ska värderas på sedvanligt sätt, varvid bolagets verkliga värde eller om man så vill dess marknadsvärde ska fastställas. För båda värderingarna är den relevanta värderingstidpunkten den 10 november 2008, vilket således innebär att bolagen ska värderas utifrån de omständigheter som förelåg vid den tidpunkten

Vid sin prövning av den värdering som PricewaterhouseCoopers gjort avseende CIB i enlighet med parternas pantavtal har Prövningsnämnden att utgå ifrån att CIB var konkursmässigt om det inte varit för det statliga stödet. Statligt stöd lämnades först i form av likviditetsstöd från Riksbanken och därefter i form av stödlån av Riksgälden. Prövningsnämnden har också att utgå ifrån att CIB:s bristande regelefterlevnad, styrning

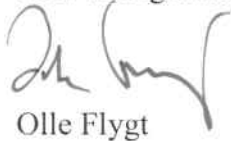
och kontroll av Finansinspektionen befanns vara så allvarliga att tillstånden att bedriva bank- och värdepappersrörelse återkallades. Huruvida Finansinspektionens beslut var korrekt eller felaktigt ska inte prövas inom ramen för den värderingstvist som Prövningsnämnden har att slita.

Till hjälp vid prövningen har Prövningsnämnden framförallt stöd av de verkliga värden som bolagen visat sig ha när de såldes (varvid villkoren för försäljningen av CIB och vad som föregått denna och som möjliggjort en försäljning av CIB som en *going concern* särskilt måste uppmärksammas), de värden som indikerats vid de misslyckade försök som gjordes av DCCo att åstadkomma försäljningar av CIB och MM eller nyemissioner av DCCo före Riksgäldens övertagande samt börsvärdet på DCCo (vilket måste justeras). Alla dessa omständigheter visar tydligt att de övervärden som DCCo med stöd av teoretiska beräkningar hävdar skulle ha förelegat faktiskt inte har förelegat.

DCCo:s teoretiska beräkningar såvitt gäller CIB utmynnar i ett värde som ingen köpare faktiskt var beredd att betala för bolaget, varken vid de försäljningsförsök som gjordes av DCCo eller vid Riksgäldens försäljning av bolaget trots att den nya styrelsen då vidtagit kraftfulla åtgärder för att rätta till brister samt att staten gjort vissa utfästelser och lämnat statligt stöd i form av garanterad upplåning. Detta visar att DCCo:s teoretiska värdering av CIB saknar förankring i den ekonomiska och finansiella verklighet som rådde vid tidpunkten. Tvärtom visar de verkliga förhållandena att PwC:s och Lazards värdeslutsatser är godtagbara.

Vidare bifogas till detta brev en kopia av S III, i vilken vissa avsnitt strukits över. Inlagan i den versionen är vad som enligt Riksgäldens uppfattning kan utlämnas till utomstående som begär att få ta del av S III, med hänsyn till den sekretess till skydd för affärsförhållanden hos CIB och enskilda som trätt i affärsförbindelse med CIB som gäller i ärendet (30 kap. 12 § offentlighets- och sekretesslagen). Skulle utomstående begära att få ta del av bilagor till S III framgår av avsnitt 14 i inlagan vilka bilagor som Riksgälden anser ska omfattas av sekretess. Motpartsombuden har givetvis fått del av inlagan i "omaskat" skick liksom av samtliga bilagor.

Med vänlig hälsning

Olle Flygt

Ake Kjellson

Kristoffer Stråth